

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci

žalobce: **K. K.**, narozený X
bytem X
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
se sídlem Kolín, Legerova 148

proti
žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
se sídlem Liberec, U Jezu 642/2a

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2016, čj. KUKHK-32060/DS/2016/GL

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou (dále také jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 29. 4. 2016, čj. SPR-12642/16/ZM, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů a záznam potvrzen. Následkem zmíněného rozhodnutí bylo pozbytí řidičského oprávnění žalobce, jak vyplývá z ustanovení § 123c

odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“).

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný v reakci na odvolací námitky zdůraznil, že je třeba důsledně rozlišovat řízení o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), či v jiném právním předpisu, jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku (zavinění atd.). V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, pravomocné rozhodnutí (o přestupku, trestném činu), zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků proti těmto rozhodnutím, jsou-li zákonem připuštěny. Námitky týkající se předmětu řízení o přestupku mohly být úspěšné pouze ve fázi projednávání předmětného přestupku. Nemožnost posuzovat v řízení o provedení záznamu do registru řidičů okolnosti týkající se samotného spáchání přestupku je zřejmá též z ustanovení § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu, dle něhož záznam v registru řidičů lze provést pouze na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku. Příslušný obecní úřad jako správní orgán má tedy k dispozici jako podklad pro rozhodnutí o provedení záznamu do registru řidičů pravomocné rozhodnutí o přestupku, do něhož již nelze žádným způsobem zasáhnout ani ho přezkoumávat.
3. K odvolací námitce, že oznámení od Policie ČR či městské policie o uložení pokuty v blokovém řízení za jednání zařazené do bodového hodnocení nemůže být dostatečným důkazem o tom, že pro záznam bodů v registru řidičů existoval způsobilý podklad, žalovaný uvedl, že pravomoc správního orgánu příslušného k rozhodnutí o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu vyžádat si tyto doklady od příslušných orgánů je založena právě ve zmíněném ustanovení, které upravuje řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů, neboť účelem řízení je přezkoumat, zda záznam bodů byl proveden v souladu se zákonem, tedy mimo jiné na základě způsobilého podkladu pro záznam, kterým je pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy nebo doklad o projednání přestupku v blokovém řízení ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu.
4. K námitce týkající se řádného vyplnění pokutových bloků žalovaný uvedl, že z podkladů založených ve spise jednoznačně vyplývá, že žalobce oznámené přestupky spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, proto byly v registru řidičů zaznamenány body ve stanoveném počtu v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu, na základě čehož žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů zaznamenaných v registru řidičů. Již v prvostupňovém rozhodnutí správní orgán I. stupně posoudil, že podklady pro záznam bodů, tj. oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a ověřené kopie pokutových bloků, splňují náležitosti pro záznam bodů, počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchaným přestupkům a rozhodnutí jsou pravomocná.

5. Žalovaný dále zrekapituloval jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a pokutové bloky:
- 1) oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (spis – list č. 9): dne 12. 1. 2007 v obci Kunvald překročil povolenou rychlost jízdy o 8 km/h (v právní moci dne 8. 2. 2007), zaznamenány 2 body,
- dne 9. 2. 2008 odečet po 12 měsících - 2 body,
 - 2) příkaz (spis – list č. 10): dne 27. 2. 2011 v obci Radvánovice překročil povolenou rychlost jízdy o 10 km/h (v právní moci dne 12. 5. 2011), zaznamenány 2 body,
 - 3) oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (spis – list č. 11): dne 17. 8. 2011 v obci Dlouhoňovice překročil povolenou rychlost jízdy o 11 km/h – zaznamenány 2 body,
- dne 18. 8. 2012 odečet po 12 měsících - 4 body,
 - 4) oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (spis – list č. 12): dne 7. 4. 2014 v obci Rokytnice v Orlických horách překročil povolenou rychlost jízdy o 20 km/h, zaznamenány 3 body,
 - 5) oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (spis – list č. 13): dne 12. 3. 2015 v obci Pěčín nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, zaznamenány 3 body,
 - 6) oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (spis – list č. 14): dne 26. 6. 2015 mezi obcemi Rokytnice v Orlických horách a Pěčín nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, zaznamenány 3 body,
 - 7) oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (spis – list č. 15): dne 10. 12. 2015 v obci Bartošovice v Orlických horách nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, zaznamenány 3 body.
6. Žalovaný uzavřel, že předmětné pokutové bloky jsou řádně vyplněny ve všech náležitostech. Podle, byť stručných údajů uvedených v bloku na pokutu, není dle jeho názoru pochyb o tom, že se žalobce dopustil předmětných přestupků, za které jsou zaznamenány body v jeho evidenční kartě v registru řidičů. Předmětné pokutové bloky jsou plně v souladu s příslušnými oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení. Nejedná se tedy o nezpůsobilé podklady pro záznam bodů v registru řidičů. Pro podporu svého názoru žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu, čj. 4 As 8/2013-27.
7. K námitce týkající se rozhodování jiných správních orgánů ve shodných věcech, žalovaný konstatoval, že správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí (strana 7) mimo jiného uvedl, že mu nepřísluší hodnotit ani přezkoumávat pravomocná rozhodnutí jiných orgánů příslušných k projednávání přestupků. Žalovaný k tomu dodal, že není ani vázán právním názorem vyjádřeným v žalobcem přiložených kopiích rozhodnutí v rámci doplnění odvolání o vyjádření.
8. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
9. V prvním okruhu žalobních námitek namítl, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky, konkrétně rozhodnutí jiných správních orgánů v obdobných věcech, která učinil přílohou doplněného odvolání (rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek), z nichž vyplývá, že tyto správní orgány posuzují

jednotlivé podklady, tj. rozhodnutí v blokových řízeních, z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Připomněl zásadu legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně.

10. Druhým okruhem žalobních námitek žalobce brojil proti podkladům pro záznam bodů, které označil za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Nejprve obecně poukázal na rozhodnutí v blokových řízeních (v žalobě identifikována číslem série a číslem bloku; nejednalo se však o rozhodnutí, která by se týkala žalobce), která nesplňují dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Dle žalobce by z rozhodnutí měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je dle jeho názoru naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakéhokoli orgánu veřejné moci.
11. Žalobce poukázal na několik situací týkajících se protiprávních jednání přestupců (konkrétně překročení nejvyšší povolené rychlosti, porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, nerespektování dopravního značení „dej přednost v jízdě“) a uvedl úvahy, jaké formulace popisu přestupkového jednání v rozhodnutí jsou nedostatečné. Rovněž musí být z rozhodnutí naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.
12. K jednotlivým pokutovým blokům v jeho věci pak uvedl následující námitky:
13. K pokutovému bloku ze dne 10. 12. 2015 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1k“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal, není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace. Dále je zde popis skutku ve formátu „pásky“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Přezkoumatelným způsobem nelze určit údaj o právní kvalifikaci, zda-li k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události je chybně uvedena jako „§ 6/1c z. č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace zní „§ 6 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
14. K pokutovému bloku ze dne 26. 6. 2015, uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1k“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci, vyvstává pochybnost i o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal, není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena kilometráž komunikace. Je zde popis skutku ve formátu „pásky“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Přezkoumatelným způsobem nelze určit údaj o právní kvalifikaci, zda-li k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně

přístupném nebo na soukromém pozemku. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události je chybně uvedena jako „§ 6/1c z. č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace zní „§ 6 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.

15. K pokutovému bloku ze dne 12. 3. 2015, uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f1“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal, není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace. Dále je zde popis skutku ve formátu „neužil BP“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Přezkoumatelným způsobem nelze určit údaj o právní kvalifikaci, zda-li k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události je chybně uvedena jako „§ 6/1c z. č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace zní „§ 6 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
16. K pokutovému bloku ze dne 7. 4. 2014 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal, není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani přesné místo spáchání přestupkového jednání. Popis skutku ve formátu „R“ nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidičem stanovené zákonem. Přezkoumatelným způsobem nelze určit údaj o právní kvalifikaci, zda-li k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události je chybně uvedena jako „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace zní „§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
17. Žalobce shrnul, že citované pokutové bloky nejsou způsobilé být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny. Není tedy patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozhodnutí čj. 4 As 127/2014-39. Dle žalobce nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní individualizované jednání vůbec vymezen, když absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ pokutových bloků ze dne 10. 12. 2015, 26. 6. 2015, 12. 3. 2015 a 7. 4. 2014.
18. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že postupoval v souladu se základními zásadami správního řízení, tedy v souladu se zákony a ostatními právními předpisy. Postupoval zároveň tak, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu, aby při rozhodování skutkově shodných nebo obdobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Má zato, že v dané věci rozhodoval zcela v souladu se svou rozhodovací praxí a v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu a krajských soudů.

19. Dále žalovaný zrekapituloval jednotlivé pokutové bloky a záznamy na nich a setrval na svém stanovisku, že v posuzované věci pokutové bloky splňují požadavky na ně kladené, počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchaným přestupkům a rozhodnutí jsou pravomocná. Zopakoval, že oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení obsahují všechny potřebné údaje pro záznam bodů, neboť obsahují údaje o přestupci (jméno a příjmení žalobce, datum narození, bydliště a specifikaci motorového vozidla), den, místo a čas spáchání přestupků, popis skutku, právní kvalifikaci skutkové podstaty přestupků a výši sankce. Na podporu svých závěrů odkázal i na stanovisko veřejného ochránce práv vyjádřené v jeho sdělení sp. zn. 4489/2010/VOP/MK. Žalovaný má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě a posoudil všechny relevantní skutečnosti. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné a odpovídající zjištěným skutečnostem.
20. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Po prostudování správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.
21. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že žalobce uplatnil v podání ze dne 21. 2. 2015 námitky proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Uvedl v něm, že námitky vznáší proti všem záznamům s tím, že správnímu orgánu zašle kopie vypracovaných podnětů k přezkumnému řízení u pokutových bloků. Po přešetření podnětů byl správní orgán I. stupně vyrozuměn o tom, že nebyl shledán důvod k zahájení přezkumného řízení, proto po současném vyžádání si a zhodnocení podkladů, na základě kterých byly body v registru řidičů žalobci zaznamenány, rozhodl o zamítnutí námitek žalobce proti provedení záznamu bodů rozhodnutím ze dne 29. 4. 2016, čj. SPR-12642/16/ZM.
22. Proti posledně zmíněnému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl žalobou napadeným rozhodnutím.
23. V první žalobní námitce žalobce vytýká žalovanému, že ignoroval předložené důkazní prostředky, konkrétně rozhodnutí jiných správních orgánů v obdobných věcech (Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek), které byly přílohou doplněného odvolání. K nim poukazoval na to, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, přitom připomenul zásadu legitimního očekávání.
24. Nutno konstatovat, že tato námitka je formulována ve zcela obecné rovině a bez jakékoli přímé souvislosti s osobou žalobce. Žalobce namítá, že se žalovaný nezabýval předloženými důkazními prostředky, aniž by ale vyjádřil spojitost těchto důkazních prostředků s jeho řízením a s jeho věcí. Pouze na jasné a zřetelně formulované námitky ve vztahu k projednávané věci však může správní orgán a následně i správní soud konkrétně reagovat. V daném případě pak tedy lze pouze obecně uvést, že krajský soud neshledal, že by v nyní projednávaném případě postupovaly správní orgány jinak než je obvyklou praxí, tj. že by neposuzovaly jednotlivé podklady pro záznam bodů v registru bodů u žalobce z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu. To posuzovaly

detailně u každého jednotlivého případu, jak vyplývá z podkladů založených ve správním spise a z odůvodnění rozhodnutí.

25. V dalším okruhu žalobních námitek žalobce brojil proti podkladům pro záznam bodů, které označil za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
26. Řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamená řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení, stanovený počet bodů ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek (§ 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu). Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu). Pro dané řízení je pak zásadní otázkou rozsah přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
27. Rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44 (všechny zde uváděné rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), takto: *„Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. Je tedy zřejmé, že ověření existence podkladů pro záznam v rámci rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů je užší a než případné přezkumné řízení ohledně jednotlivých podkladových rozhodnutí pro provedení záznamu bodů, jak správně uvádí stěžovatel.“*
28. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o

blokové pokutě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, čj. 5 As 76/2010-59).

29. Nejvyšší správní soud setrvale judikuje (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20), že blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ustanovení § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle kterého *„rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“*
30. Jak dále uvedl Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku čj. 7 As 94/2012-20, *„s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“*
31. K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013. čj. 4 As 8/2013-27, v němž mimo jiné uvedl, že *„je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké*

jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.”

32. Nutno konstatovat, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, jedno zda rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, čj. 2 As 19/2011-87, z něhož lze dovodit, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.
33. Žalobce v nyní projednávané věci namítal, že přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny a že tedy není patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací, k čemuž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 4 As 127/2014-39.
34. Žalobce se však mylí, pokud z jím poukazovaného rozsudku dovozuje nepřípustnost strohých a zkratkovitých formulací. Naopak i v uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud s poukazem na svoji dřívější judikaturu výslovně uvedl pod bodem [22], že *„s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.“*
35. V nyní projednávané věci byly žalobcem rozporovány podklady pro záznam bodů do registru řidičů u jeho osoby celkem ve čtyřech případech přestupků projednaných v blokovém řízení, a to přestupků spáchaných ve dnech 10. 12. 2015, 26. 6. 2015, 12. 3. 2015 a 7. 4. 2014.
36. Krajský soud ověřil, že na všech pokutových blocích, na nichž jsou zaznamenány přestupky ze dne 10. 12. 2015, 26. 6. 2015, 12. 3. 2015 a 7. 4. 2014, je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo, jeho adresa místa pobytu, uvedeno ověření totožnosti (dle občanského průkazu nebo řidičského průkazu), na pokutových blocích je jeho podpis (což ostatně ani nerozporoval). Pokutové bloky jsou opatřeny otiskem razítka Policie České republiky.
37. Pokud jde o specifikaci místa spáchání přestupku, u všech přestupků žalobce namítl, že v rozhodnutí není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupku, že není uvedena kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání.
38. Krajský soud ověřil, že na pokutovém bloku u přestupku ze dne 10. 12. 2015 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „II/319 v obci Bartošovice v Orl. h.“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 26. 6. 2015 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „II/319 mezi obcemi Rokytnice v Orl. h. – Pěčín“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 12. 3. 2015 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „II/319 v obci Pěčín u žel.

viaduktu“ a na pokutovém bloku u přestupku ze dne 7. 4. 2014 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „II/319 Rokytnice v O. h.“.

39. Dle krajského soudu jsou shora uvedené specifikace místa spáchání přestupků dostatečné. Pokud je na pokutovém bloku uveden název obce, příp. ulice i bez čp. nebo jiné specifikace, či pouze název obce, ani tak zaznamenané místo není s to zpochybnit způsobilost takového pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru. Jestliže byl žalobce v obci uvedený na bloku v konkretizovaný den a čas kontrolován hlídkou Policie ČR a ze záznamů na pokutovém bloku vyplývá, že vozidlem (specifikovaným registrační značkou) porušil některou povinnost stanovenou na bloku uvedeným ustanovením zákona o silničním provozu, přičemž žalobce byl s tímto zjištěním srozuměn (což stvrdil svým podpisem), pak nevznikají žádné pochybnosti o místě spáchání konkrétního přestupku, ani o jeho záměně s jiným přestupkovým jednáním apod. To žalobce ani netvrdí, ostatně kromě obecné námitky neuvedení přesnější specifikace místa spáchání přestupku ani on k tomu nic dalšího, tj. jaký důsledek spojuje s neuvedením přesnější specifikace místa, neuvedl. K tomu je nutno současně konstatovat, že ani ze shora citované judikatury Nejvyššího správního soudu nelze dovodit, že by při popisu místa spáchání přestupku bylo na pokutovém bloku nezbytně nutné uvádět číslo komunikace a její kilometrové místo nebo v malé obci, která často nebývá členěna na ulice, vypisovat číslo popisné domu (nebo jinou bližší identifikaci), kde mělo k přestupkovému jednání dojít.
40. Pokud jde o přestupkové jednání, krajský soud ověřil, že na všech pokutových blocích je vyplněna doba spáchání přestupku (čas s přesností na minuty) a místo spáchání (viz shora). Na pokutovém bloku u přestupku ze dne 10. 12. 2015 je dále uvedeno „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb., řidič nebyl za jízdy připoután bezp. pásem, lékařské potvrz. nevlastní“ a uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1k z. č. 361/2000 Sb.“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 26. 6. 2015 je uvedeno „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb., řidič nebyl za jízdy připoután bezpeč. pásem, lékařské potvrzení nevlastní“ a uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 12. 3. 2015 je uvedeno „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb., řidič nebyl za jízdy připoután bezp. pásem, lékařské potvrzení nevlastní“ a uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“, a na pokutovém bloku u přestupku ze dne 7. 4. 2014 je uvedeno „rychlost v obci 50/73/70 – centrum obce, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“ a uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“.
41. Z uvedeného je zřejmé, že přestupkové jednání bylo ve všech zmíněných případech popsáno zcela dostatečně a není ani pravdou, že by na pokutových blocích bylo uvedeno pouze bez dalšího „pásky“, „neužil BP“ nebo „R“, neboť slovní vyjádření přestupkového jednání nebylo vůbec zkratkovité, ale podrobné. K tomu je tedy nutno znovu připomenout a zdůraznit, že blokové řízení má méně formální povahu a pokutový blok nelze po obsahové stránce srovnávat s jinými rozhodnutími vydávanými správními orgány. Zejména z praktických důvodů (tj. s ohledem na velikost pokutového bloku, terénní podmínky, za kterých je vydáván, a omezený časový prostor při jeho vydání) je zcela odůvodnitelné uvádění i zestručněného textu. Jak opakovaně judikuje Nejvyšší správní soud (viz shora), při zohlednění specifik blokového řízení lze na pokutovém bloku možno přijmout i formulace strohé a zkratkovité. Dokonce se lze v určitých případech spokojit i jen s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním

provozu, který stanoví porušenou povinnost, a to jestliže je z kombinace všech uvedených údajů patrné, jakého konkrétního druhu jednání se přestupce dopustil.

42. Pokud jde o použitou zkratku na pokutovém bloku týkající se překročení rychlosti v číselném formátu „50/73/70“ lze vzhledem k dalšímu obsahu bloku dospět k jednoznačnému závěru (navíc to bylo vyjádřeno i slovně), že žalobce při řízení motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Vymezení protiprávního jednání vyplývá ze shora uvedeného popisu přestupkového jednání a současného odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu, z něhož vyplývá, o jaké porušení zákona o silničním provozu se jednalo (překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci). Tři číslce uvedené v popisu přestupku na pokutových blocích proto s ohledem na uvedené nelze vyložit jinak, než že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v obci, další údaj znamená rychlost naměřenou žalobci a třetí údaj znamená rychlost po zohlednění možné odchylky měřicího zařízení. Údaj uvedený ve zmíněném číselném formátu je tedy zcela srozumitelný a odpovídá právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován.
43. Shora popsané specifikace přestupkových jednání tedy splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na jednotlivých pokutových blocích uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo.
44. Neobstojí ani námitka, že jde o vadnou právní kvalifikaci, když je na pokutovém bloku v kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ uveden údaj „§ 125c/1k, § 125c/1f3, § 18/4 nebo § 6/1a“. V této souvislosti krajský soud poznamenává, že žalobce uváděl „§ 6/1c“ zákona č. 361/2000 Sb., měl však zřejmě na mysli „§ 6/1a“ cit. zákona, neboť ten se týká použití bezpečnostních pásů a ten také byl uveden na pokutových blocích ze dne 10. 12. 2015, 26. 6. 2015 a 12. 3. 2015. Zkrácenou formulaci příslušných ustanovení namísto jejich přesného vypsání jako „§ 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb.“, „§ 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb.“, „§ 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb.“ nebo „§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb.“ atd. lze bezpochyby akceptovat, neboť jde o formulaci obecně užívanou a zcela srozumitelnou. I s ohledem na shora citované právní závěry plynoucí z judikatury Nejvyššího správního soudu je nutno považovat takovou právní kvalifikaci spáchaného přestupku na pokutovém bloku za zcela dostačující.
45. Ani o věcné příslušnosti orgánu, který blokové pokuty vydal, nevznikají žádné pochybnosti. Na každém pokutovém bloku je otisk razítka Policie České republiky, přičemž jedním z úkolů těchto orgánů je odhalovat přestupky a oznamovat je následně orgánům příslušným k jejich projednání. V případě provádění kontrol na pozemních komunikacích pak není pochyb o tom, že se jedná o místo veřejně přístupné, a pokud Policie ČR na takové komunikaci provádí kontrolu projíždějících vozidel, jedná zcela v souladu se zákonem. Skutkové podstaty přestupků, za které byl žalobce sankcionován, se dotýkají porušení některé z povinností účastníků provozu na pozemních komunikacích. Pokud snad byl žalobce názoru, že se v řešených případech nenacházel na pozemní komunikaci, měl tuto výhradu vznést při projednání přestupku v blokovém řízení. Žalobce však sám ani netvrdí, že k předmětným přestupkům mělo dojít nikoliv na místě veřejně přístupném (pozemní komunikaci), ale na konkrétním soukromém pozemku.

46. Krajský soud uzavírá, že zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích) identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupku (pokutových bloků) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.
47. S ohledem na shora uvedené musel krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
48. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 27. února 2018

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu